

[Kjær Rasmussen.]

Da han blev løsladt, kastede han sig ud i en landsomfattende, politisk talerturné på universiteterne som led i Peace and Freedom Party's valgkampagne. Det omfalte politiske pres blev imidlertid taget i brug igen og dommer Sherwins kendelse omstødt. For stadig væk at kunne fortsætte sit politiske arbejde valgte Cleaver at gå i eksil.

Det burde nu være helt klart, at Cleaver opfylder de betingelser, der angives i § 6 i lov nr. 249 af 9. juni 1967. Dette mener regeringen øjensynlig ikke, og sagen er helt klar: man ønsker ikke, at vi her i landet skal få dybere kendskab til den kamp, der føres i USA. I disse dage ser vi, at modsætningerne i USA skærpes. Frygten for, at det nugældende diktatur over for de oprørske sorte bysamfund udvides til hele det amerikanske samfund og verdens mægtigste magt bliver en fascistisk stat, er udbredt her i landet og i Amerika. Det kan ikke siges indtrængende nok: situationen er meget alvorlig, fordi magthaverne i USA er fast besluttet på at fortsætte deres styre, der indebærer social nød i USA og aggressiv krigsførelse i den tredje verden.

I 1930erne og i begyndelsen af 1940erne optrådte ledende danske politikere som dikende lammehaler over for Nazi-Tyskland og var dermed medskyldige i nazismens fremmarch. Hvis danske politikere i dag nægter en fremtrædende repræsentant for den amerikanske opposition mulighed for i sikkerhed at besøge dette land, må man konstatere, at samarbejdspolitikken i 25-året for Danmarks befrielse fra fascismens diktatur stadig er danske regerings politik.

Niels Matthiasen: Der skal ikke lægges skjul på, at vi i socialdemokratiet synes, det er dybt beklageligt, at det i folketinget er blevet nødvendigt at debattere denne sag om at sikre en garanti for den amerikanske frihedskæmper og Sorte Panter-leder Eldridge Cleaver mod et udleveringskrav fra det amerikanske forbundspoliti. Denne sag, som burde have været en ekspeditionssag, er i kraft af justitsministerens holdning blevet en sag om et væsentligt politisk princip. Fra socialdemokratiets side har vi fra det øjeblik, Århusstudenterne rejste problemet over for folketinget, bestræbt os på at nå en

praktisk og en hurtig løsning, fordi vi synes, at sagens kendsgerninger er så åbenbare, at der ikke kan være tvivl om, at Eldridge Cleaver burde betragtes som politisk flygtning, og vi er skuffede over, at principrytteri og formaliteter, som er de dårligste undskyldninger i en sag, der i sin yderste konsekvens gælder liv og død, har været afgørende.

Århus Studenterforening pegede i sin henvendelse på, at Eldridge Cleaver burde kunne få frit lejde i henhold til udleveringslovens §§ 5 og 6 vedrørende politiske lovovertrædelser. Det synes indlysende rigtigt, når man kender Cleavers baggrund og hans tilhørsforhold til bevægelsen De Sorte Pantere. De Sorte Pantere er en udfordring til det amerikanske samfund, naturligvis, til dets magthavere, til racismen. Cleaver har selv om De Sorte Pantere sagt, at det er ikke deres rolle at føre racekamp, men at fremkalde et klasseopgør. Men så længe magtstrukturen, hævder Cleaver, kan følede det amerikanske folk til at tro, at det er en kamp mellem sorte og hvide, så længe vil den også have held til at holde den racisme i live, som er en følge af kapitalismen.

I modsætning til andre organisationer repræsenterer Sorte Pantere en bevægelse, der gerne vil samarbejde med de hvide, først og fremmest med de unge hvide, der erkender den hvide races bagage af skyld og derfor nu sammen med de farvede søger en afslutning på krig og på udbytning. De Sorte Pantere er imod krigen i Vietnam, de er imod den kapitalistiske udbytning af Amerikas farvede befolkning og dens henvisning til ghettoer fortsat. De Sorte Pantere tror, at hvis myndighederne undertrykker Amerikas sorte befolkning med våbnet magt, så har denne også retten til at forsvare sig med våbnet magt. Bliver de sorte ikke indrømmet retten til ligestilling, så tilkommer det dem selv at erobre den. Det er måske ikke nogen behagelig tanke, men den er logisk, og den er retfærdig.

Efter den dom for vold, han havde fået i sin tid, hvor han blev idømt 14 års fængsel, tilsluttede Eldridge Cleaver sig efter sin prøveløsladelse De Sorte Pantere. Efterhånden som de andre Sorte Panter-ledere blev fængslet og dræbt, kom mere og mere ansvar til at hvile på ham, og myndighederne betragtede ham som en større fare. I efteråret 1968, da Cleaver havde været inddraget i